

T E V N

Silav û rêz xwendevanên heya
Em dîti jinên Kurd ji zindana Xarpetê
ango ji warên Çekîneyan, Maşûman we
heniyên bi rêzdarî silav dikin.

Gotinek Şeydayê nemir Cigerxwîn heye,
dibeje ku "Kurdên mal xarabê yan bi kurdî
bi axivîn yan jî nebaşin em Kurdin" li gorî me
ji peyveke di cihê de. Dema ku em bi kurdî
di axivîn, bi kurdî dinivîsîn û her wekî din
keleşanîyek û keyxweşîyek dixeve dilê me jî
ber ku her yek jî me jî bagarekî Kurdistanê

hatiye. Mawala me mîna welatê me gelek rengdare,
fanê cudabûnîyê min heye jî ber ku ez kurdekê jî anatoliyê navînîm lê ew jî rengê
welatê Kurdane.

Çalê me cimê an koma derîst hatê? Wêk te zanî bi salê li ser zimanz me
çanda me û endîgerîya me bisexînel û girînkê qandî a dem dirêj heye. Em dikin û nakin
nikarin xwe jî vê girînkê xilas bikin, bîla kes nebeje ku banderê vê bisexîne li ser min nebuje,
mînbîn li ser me heniyên jî çalê dirê em jî xwe dirê hêlê de ne rapînin. Tev min seder
mîna û gelek sedemên din me jî hevil de ku em bi zimanz xwe kovarekê derbînin hatê.

Çalê hevalan, em dizanin ku her mîyan bi xwe xwe pirtulê, ne geyxê ku em bi kêmî,
binivîsin. Ji ber vê jekê hevalan me bi kurtasî nivîsandin. Havalê Meaniye dibêje "Dîroka jî Ajir".
Havalê Meşgin dibêje "Fagala Pêwêrd", Havalê Silan dibêje "Parastina Çavê", Havalê Emîne dibêje
"Wazoya Kurdî Dîjî", Havalê Feroze dibêje "Ziman Bûgeha Jîyanê", Havalê Mîrîban dibêje "Çayîkê
Kurd", Havalê Dêlan dibêje "Roj û Jin", Havalê Hufje bi Xaçpîrsekê têtê me dibe û Havalê
Berîtan jî bi wêneyên xwe di nav kovarê de çîhê xwe girti ye. Hema hevalan jî xwestin
balê bikêşin ser zîyana gelê Kurd û serpêhatîyên welatê xwe û bi kurtasî binivîsin. Helbet
tîstê ku sed sale digewime bi kovarekî raqede. Lê me jî xwest bi kurtasî gelê bikin. Bê guman
kêmîstîyên me çêbûne, lê em dizanin gelê me we me eşu bike û me di navê kurdîyê dile xwe de
vesêre. Çekê mîna gelê Kurd fedakar, qehreman, di pak û miravîn li tu derên Çîhmêde
tuneye. Her tim jî bay azadîyê xwe û azadîyê welatê xwe her tîstê xwe feda kirîye.

Em jî wek girtîyên sîyasî dibêjin bîla dîtê gelê me rihet be, piştî tîrîtiyê her tim ronî
tiye. Em dizanin ku "Herî jî serkeftîne bi rixdare." Emê hevî bikin, rihet bikin û telostin
bikin di dawîde jî teqez bi ser bikerin.

Legla GÜVEN
Zindana XARPETÊ

ELAZĞI KADIN KAPALI Ç.I.K.
Mediup Çiurna Komîsyonî
Tarefîyan İncelendi - 1

Ziman Bingeha Jiyanêye

Ya ronî û eşkere ewe ku mirov li cîhekî jiyane û bi zimanekî axivîne bi derbasbuna demê hêdî hêdî zêde bûne. Bi negarî ber bi vî alî û wî aliyê cîhanê vegune û belav bûne. Bi vî awayî wek civak, kom û deste hatine dabeskirin her komekê jî, ji xwe re şêwe û zimanekî taybet peyda kiriye. Hemû zimanzan li ser vê, li hev dihin kû ziman di despêkêda sofî bûye û dibejin kû ziman ji dengê ba, baran, jîndor, kar û tevgera mirovan derketiye holê. Pêşê kû mirov bi pêş ketine û şaristanî bi dest xwe ve onîne zimanê wan jî, pêş ketiye.

Li ser vê pêşketina ziman, mirovahî jî pêş ketiye û her zimanek bûye xwedî nasnameyekî. Ziman buye cil û bergê wê civakê, ji ber vê yêkêye ên ku zimanê wan windabe taziye, bê nasnameye û di dîrokêda windaya. Di her zimanêde cudahiyekek heye, her zimanek xwedî taybetmendiyekê ye. Zimanên ku dîroka wan di gihêje, sê hezar sal berî zayînê, bê guman heya rojame ya îro gelek guheriye û gelek jî, ji wan winda bûne. Lê zimanên qedim û kevnar her tim xwe parastine. Yêk ji wan zimanên qedim û kevnare jî zimanê kurdîye, parastina xwe li ser cond, gotin û axaftina zimanê zikmakî kiriye. Heger em bibêjin xwesikbûna cîhanê bi zayîna xwezayî ye, xwesikbûna ziman jî cîhê kû lê zayî zikmakî ye. Zimanê kurdî taybetmendiyê xwe jî kevnarî, xwezayî bûna xwe girtiye. Xwezayî bûna wê, dema kû mirovahî pêşketî ji dengên wek kalîna mihê, lorîna gur, hêrîna kar (biazî), hirîna hesp wîzîna ba û her wekî din bi berfirehiya zoravayî cûda jî, di hemû hêlên jiyane de hatiye axiftin. Gelê kurd li ser van dengên zimanê xwe pêşve biriye ongo zimanê jî dengên xwezayî fêrbûne buye zimanê wan. Ev zimanê ku dîrokawî di gihêje sê hezar sal berî zayînê, piştî kû hêzên desthilatdar pêşketin bû yêk ji zimanên qedekirî.

Di hemu demên dîrokêde desthilatdar her tim civakê û gelan

gelek nivîskar û helbestvanên heya hene ku bi zimanê kurdî nivîsine. Tu kes li wan xwedî derneketibe ji berhemên wan bi navê deng nebibin ji wan re zimanê desthilata bi zimanê gelê xwe nivîsine û ev yek ji divê wêkî tevgereke şoresgerî bibe hesabandin.

Yên ku di hêla nivîsa kurdî de kedeke bibe hempa û bi zoru zehmetî xebat kirine divê her tim di bîra mirov dabe û berhemên wan bîne xwendin. Ango nivîskarên wêk mabayê Cizîrî, Fiqiyê Teyrî, Elî Herîrî, Baba Tohirê Uyan, gelê helbestvanên di, ên ji rojhilatê Kurdistanê bunc çiruskên ronahiyê. Ev helbestvan û nivîskarên kurd li hember ziman û condên serdestan xwedî li ziman û condê gelê xwe derketine. Bi du wan de ên ku miratê wan helgirtine û di rêya wan de meziyane, divê ew jî neyên ji bir kirin yê wêkî Ehmedê Xanî, Celadet Elî Bedirxan, Çigaxwîn û her wêkî din. Belê kurd her tim minnetdarê wane.

Tev wan nivîskar û helbestvanên kurd ên ku ji bo zimanê kurdî, li berxwe day û bunc parazvanên herî mezin jînin, di dirûka herî kevnare heya rojame ya îro, bibe gumarî parazvanên zimanê kurdî jîna kurdê jînan wêk Celale Xanîma Lîstîkî, Rihana Xanîma Lîstîkî, Lîza Xanîm, Doyê Xazana Serketî, Fatîme Xanîma Goranî, Nêgîz Xanîma Serozanî, Seman Xanîma Dewdanî û gelek jînan din ên kurd bi zimanê kurdî, nivîsine û hîne ximên zimanê kurdî. Hege zimanê kurdî heya rojameya îro hatibe bi keda va jînan û di berdewamiya wêde jî ên ku tu corî ji zimanê xwe lêvanebuyî bi kurdî axivî, bi kurdî nivîsî, bi kurdî afirak, helbest, gotin, cond û hunera xwe doye jiyandin û zorokên xwe bi kurdî mezin kirin, dayîkên kurdin anga ên ku jiyon tevahî bi kurdî xemilandine jîne. Ji ber vê yekê ye ku divê mirov wateya civakbunê, mirovahiyê û xwebuyîne jî çihê ku lê aoyî bi gîre dest û ji wir xwe buyîne û civakbuyîne ava bike ew bingeh jî jîne û zimanê wêye.

Mirov di jiyonê de aqos ziman fêr bibe ew qasî baze. Her zimanêke, mirovêke, lê di nava vê fêrbunê de dike mirov zimanê xwe yê zikmakî, ji bir neke, ji ber ku bisartina herî zêde di vê hêlê de pêş dikeve û bi derbasbuna demêre zimanê zikmakî te jî birnakirin û di bir wê zimanê de netewek tê winda kirin.

bê vîn û wekî "keriyekî pez" dîtine kû bê cerandin. Heta qimê nêz jî teorsiyênê wekî (Bustove Le Bon) belan ango civakê wekî keriyê ajolan nixandiyê kû divê bîn kedî kirin û yê wekî Hitler jî li ser vê şopê meşyan, gel û civak wekî "tiştêkî" bê vîn di meşyan de bi cih kirine li ser vê xeta ideolojîk bê hesap operasyon li ser gelê pêk anîne.

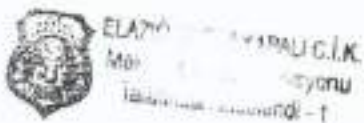
ELAZIĞI BİLİM VE KAPALI ÇİFTLİK,
M. ... Komisyonu
Tarihçe ... 1

Di dirrokê de her tim cudatî di navbera zimanê desthilatan û zîmanê gelde hebûye. Li Rojava bi sed solan zimanê latînî bû zîmanê dewletên Ewropî û zimanê herî bi bandor. Li Rojhilata navîn jî zimanê Erebî heman rîstê leyist. Împaratoriya Osmanî jî li hember zimanê Tirkmenî zimanekî, wekî boxûka pînekî li hev anî. Ji aliyê din ve li Rojhilat jî dirroka kevnare bi girê he to serdestiya Îslamê jî zimanê Farisî serdest bû. Zimanên desthilatan bi gotinên desthilatîyê, zimanên gelan jî bi gotinên jî cend dirrok û hişê civakê dagirtine û li hember zimanê desthilatan, zimanê gel bi awayekî ontolojîk bi hezîre, kurtîre û dem dirêjtîre. Zimanên desthilatîyê bi zora hezêrî ne rewa hebûna xwe li ser civakên pîr zimanî ferz kiribin ango bandor kiribin jî ev hezêrî wan ên ser civakan izoftîre. Lê zimanê gel xwe di meşî, cend, dil û hişê civakê de bi cih kiriyê û heza xwe, rewabûna xwe jî wir girtiye.

Di qirnên 16-17. an de tégîtinên wekî zimanê Fermî û qedexa kirina zimanên din tune bûn, ev dahênanên netew dewletane. Lê ew zimanên navên wan derbasbun bi zimanên din re bazarek ava ne dikirin. Di heman demê de kesên kû bi zimanê desthilatan re di axivîn wekî kesên "hov" di hatin dîtirin.

Li hember vê rastîyê jî bo ku zimanê gel bi mine û bijî gelek hewildan jî pêk hatine. Her wisa li hember zimanê desthilatan, bi kar anîna zimanê gel wekî pîvaneke şoreşgeriyê jî hatîye dîtirin. Ji bo ku zimanên gel li hember zimanên desthilatan bîr parastin, nivîstî jî hewildan çêbûne. Bê gumar di nav kurdanê de jî,

Kundan ji mējveye dast bikaranîna tîpên latînî kirine lê wê yêkê ne azadiya ziman û ne jî azadiya neteweya kurd bi xwe re ani. Berêvajîya wê di qirna 20'î de zimanê kurdî tev li neteweya wî hat qedexe kirin. Heger ku di roja îroyîn'ê de pêşîya zimanê kurdî vebûbe ev jî bi soya Tevgera Azadiyê û Şehîdên Kurdistanê û soya ked û xebatên mirovên hêja û berxwedana gelê kurd û jina kurd pêk hatiye. Ya ku jî nîha û pêşve berme di keve ewe ku em bi kurdî bixwinin, bi kurdî bi nivîsin, bi kurdî bi axivin, xewrên xwe bi kurdî bibînin û bi kurdî bigîrin. Da ku bibin yek parçe û yek netew.

Remziye YAŞAR

DIROKEK JI AGIR

Dîrokek Ji agir

Dema ku mirov behsa dîroka Kurdistanê dike, êşekî xur û biranînê ji agir dixe in dilê mirov. Gelekî ku li ser axa xwe bi zimane xwe, bi nixê xwe û bi keveşepiyên xwe bijî û ji her aliyê de di nav aramiyê de bi dewlemendi jiyara xwe bidomîne çiqas xwez e.

Lê rojêkî neyarên Kurd an werin bêjin ku "Tu ne Kurd î, zimane te haw. tuncya", "Tu Tirkê çiqasî jî, li ba we berf zêde hebû, dema we jî pêlê herfê dîr dengê kari-kurt derdibat ji bo wî jî, jî were gotine Kurd". Ev dasthîlatdarên ku bêjin "Têrê mafetî we heye, ew jî; hûn tenê dîtan ji Tirk an re xulamî bitin. (Mehmet Esat Boztaht)

Di wan çaxan de zimane qedexe be çand û huner, wêjê jî pêş nakare. Lê di sa jî Kurd an ne zimane xwe, ne wejaya xwe û ne jî çand. o xwe wunda nekiriye.

Wexta em berê xwe didin dîroka Kurdistanê, bê guman pêşî jin ditave bîra mirov. Wê çaxê em dibînin ku jiyane xurayî û azad heye. Pêşî jiyane wê jiyane jî xwe da wendin. Lê mirandin ew jiyane bi hismendiya zîlamê dasthîlatdarê kate hilweşandin. Di hemberê û hismendiya zîlam, jinê jî; jî bo jiyane azad, her tim pêşî wî pargalê setiniye û berxwe daye. Jin wî hêza xwe, jî jinên ku navê xwe bi lehengî û bi berxwedanê di dîroka de dane nivisandin jî vana hildane. Di her fersendê de bi jinbûyîna xwe, bi nasname xwe hetasî dane. Ev jinên leheng her tim bi ciwartin azadîxwez re bûne û bi wan re rabûne ser piyan, bûne pêşengê wî ciwarkê. Bi wan re hatine kustin, bi wan re hatine îskanekirin, hatine sewitandin û hatine qetilkirin. Di jiyane de bi hismendiya jinê teygeriyane. Di perwerde de, çand û hunerê de, wêjê û tenduristiye da, di her qadê jiyane de jî bo mirovahi û jiyane azad ketî mezin dane û her tim pîratîna xwe ya ceuherî pêk anîne.

Tu carî dev Ji lêgerina jiyane? azad û bi rûmet bernedane. Her
qîş ser nasname jin ê, vîna jîne zîm û zardarî hebû li hember wî
Jî her tim berxwedana jin ê ya bû hempa hebû û heye jî. Mirvan dikar-
e di hêla wêje, hûner û haw. Qand minak jî jinên Kurd'an bide;

Di wêje û hûnerê da; Lîsa xanîm, Nergîs xanîma Fêrezarî, Nazdan
xanîma Fêraû, Di lehengtiyê da; Li Sasan ê Rindêxon, Li Dersim ê
Zarîfe, Li Agîrî jê; Firna, Bîye, Li Anatoliya navîn; Fata Celî, Li
Basurê Kurdistanê; Leyla Qasim, Li Rejhilata Kurdistanê; Şirin Elmhûlî,
Li Bakurê Kurdistanê; Sara, Zilan, Seritan, Li Rojavayê Kurdistanê; Arîn
Mirvan, Vîyan Peyman. Ev jînan di diravê da rola xwe lîstine, bûne
sembel û kotîne nav dilê gelê xwe. Bi sedan jînan wêk wan hebûn û
hîn ji herê.

Wêke tê zanîn Mezopotamya cihê afirandina mirovî, olê, felsefê û
zanista ye. Dastan û efsane gelemîn li wê derê hatiye ziman û nivîsandin.
Wî carê emê bixirîn dirava kevan. Li ser axa Mezopotamya jê gelê herî
qedîm gelê Kurd e. Gelê Kurd di jiyane da her tim bi pîvand dema neo-
latîkê tevdigeriya. Di van axên pîroz da bi hezaran sal formên ku wêk
grattî, mîrîttî, esîrîttî, xweker haw jiyana xwe derbas kirine. Tu carî min-
net tu kesi nekirine. Kurd jî aliya leşkari, nekiri, çandin-çirandî û ba-
zirganî da gelêkî jêhatîbûn, zîrek bûn. Ji bo wî jî minnetê wan jî tu karî
dunabu. Bi kesekî re der nedibirin lê baldarî parastina xwe ya cewherî jî
her tim pêk anîne. Di lêkolînê badan Antropolojî, Arkeolojî, Diravê û
Ewropasîyê da ew mijaran bi belgeyan hatiye çavdêrin û gelek pirtûk
hadine nivîsandin. Ji Sumera heya Babilê, Asurê, Hittîttî û Persan li
vir dijîyan. Kurd an jî, bi navê Gutî, Hurî, Mitannî, Med haw. demên
diravî hebûne.

Gelê Kurd jî kîjan wextê vir da li ser axa xwe bûne wêk
penaber an? Bi rastî mijara dirava Kurdistanê gelêkî kûr û dirêj. Penaberîya
Kurd an ya ser axa wan, jî sedopencî sal berê bi destpêka belavbûyîna
dewleta Osmanî li bi peymanan destpêdike.

Peymana ewil ya Sykes-Picot bû. Di sala 1916 an da du kes li ser
navê Îngilîz û Fransîyan civînêkî bi dest girtin û di wî civînê da ew
peyman danistîna hebû. Piştê di sala 1920'an da dewleta Osmanî û
hevabendên wî Îngilîz, Fransî, Itallî, Yewnanîstan û Rûs peymana Sevîrê
pêk anîn.

Di vî peymenê de, Ji bo Kurd an wek ruxsantî yanî wek muxtarîyetê mat hatibu dayin. Piştê ji, di sala 1925'an de di welatê Swîsê û hajaran Lozan ê konferansêk hat derxistin. Di ser navê Tirkiyê ismet înanû (yê ku bi eslê xwe ji Medetî û Kurd) tevlê bu. Di vî civinê de Kurdistan bo çar parçe. Ew binyer hin ji di meriyetêda ye. Kurd an êu çarî ew peymenê qebl nekin, hertim serhilda û berxwe da. Ji bo ku piştê vî peymenê her rojên ku diçû, nefên Kurd an dihat bişepêkin. Gelê Kurd ji serî hilda û ketên nava berxwedanê di rêj.

Di sala 1926'an de bi pêşengtiya Şêx Seîd serhildanekî destpêkê. Ew serhildan di dematî kin de li Elezîz-Cawlik û Amed ê bokatî dibê. Di vî serhildanê de qand û malên Kurd an tîr zewitandin. Çar hejmarê fermanî Pîrîdêh hezar û duşesê kes tîr zuştin. Heta dawî Şêx Seîd û gîl û sê hezarê wî dihat dîtin. Bi binyan Jalyehê li Amedê qada Deryê Gîyê tîr daldandî.

Piştê serhildana Şêx Seîd di naberên sala 1926 û 1930'an de bi pêşengtiya İhsan Nuri paşa, serkêşîrên Kurda û rêxistinê Kurda bi Xeybûn re û jinên tekarar Firuz, Asiye, serhildan Ajirî û Zîlan ê pêk tîr. Di van serhildana da jî, bi hezaran Kurd tîrê qetilkirin.

Di 1937'an de vî carê Kurd di bajarê Dersim ê serî hildidin. Bi pêşengtiya Seyîd Rîza, Rarîfe û Alîşer ew serhildan dora salotî berdewam dîkê. Piştê dewleta Tirkiyê Seyîd Rîza, kurê wî û yanzêh fermandarê wî li bajarê Elezîz ê qada genimê didin daldandî. Gotina Seyîd Rîza ya herî dawî ji tevahi Kurda re bu sembola berxwedanê. "Min bi fêrîfîneê we netarî bila ew jî min re bibe ders, Lê min jî li hembêrê we qet dananî bila ew jî, jî were bibe ders." Ew getîr hin jî di çarê Kurda daye.

Li Kurdistanê Rêşhilat, Rojava û Basur jî hertim berxwedana Kurda berdewam dîr. Ji Qozî Muhammed heya Meclîsteta Barzanî gelek pêşengê Kurda jî bo gelê xwe fedakarîyê mezîr kirin. û jiyana xwe ji dest dan. Di van serhildana da bi milyon Kurd hatin qetilkirin. Daxwaza dewletên neyar ew bu ku, bila Kurd werin bîsaptin/ostîmîle kirin. Di roja îro de jî, rêberê gelê Kurd brîz ê. Ocalan botê dî sale di girava İmralî jê de di nava tecrîtekî girantîrî de gîrtiye. Ew rewş jî dîta ber çavan ku sed sale rêberên Kurd an hertim rostê erîşên desthilatdaran hatine.

Dema ku Kurd a ev nezîkati qebul nedikir mirin, îskence, misertbûyîn hew dardikotin pêsîya Kurd a. Dema ku dibêjin "Kurd çima heta naha nebin xwedî statû?" hewceye ku li dirêka Kurd a binêrin. Lê hewceye ku em rastiyekî jî qebul bikin. Ew jî rastiya Kurdê ku bi geşê xwe re nemeşiyane. Hewceyê bi şand mînakê heya ku ev mijar were fêhmîtin.

Mînak; Sehhaddîn "Eyyûbî" Kurd e lê ji bo ku dewleta îslamê ava bike ser dîke, "ismet inand" jî Kurd e lê di parastirina Kurdîstanê de role wî merîne. Ser navê Tirkiyê ew tevlê konferansê dibe û imre davêje." "M. Ziya Gökalp ku bi eslê xwe ji Êmedê ye, vebatê pantürkîzm dîmesîne. Bi xwe bibu zimanzanê Tirk a. Pirtûka "Esa-sê Tirkiyê" dinivîse û bi navê -Göner Dil Teorisi- zimanê Tirkî pêş dixê û gromera wî saz dîke." "Seidê Kurdî jî bi ser navê olê û mîsilmantiyê piştigiri dide neyarê xwe û olîyê wan dixebite kuwedî gati-na "Tirk çiqê me ne, em jî hêza wan in. Emê serhîskî netin, emê serkeşî netin" e.

Dirêka Kurdîstanê de telosîn û xayîntî her tim bi hore meşiyaye. Lê her van komasiyan jî, ew mirovên ku ji bo neyarên xwe xebitîna her tim jî olîyê Kurd an we jî, jî olîyê dewletên din we jî tu carî bi basîtiyê nehatîne rojavê.

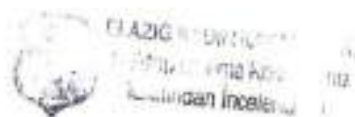
Lê gên ku di nav geşê Kurd da bûne sembola berwedanê û Kurd minnetdarê wan in jî henin. En wê; Apê Musa, Jara, Zilan û Beritan, wê; Wedat Aydin; Mehmet Sincar bi hezaran lehengê Kurd an hene. Em dîzanin ku telosîna azadiyê ne ewqas hasane ye. Keda geşê me ye ser-salî li ber-cavan e. Golê Kurd mal hebû da, can hebû da, ji bo dora xwe, her tim canfêda bu. Mitov dema li cîhanê dinêre dibîne ku, nêzîkê pencî milyon millet be û bê statû be! Ji Kurdan bêtir kes tûneye. Ji bo wî yekê jî, telosîna ku heta naha hatîye dayîn hewceye ku berxewom bike. Ji bo ku em hatîne dema serveftinê. Hewceyê me bi yetitî û îdîfaqe kî narxweyî were avacirin. Ber-pirsiyarên Kurd a ya korporasiyan gere bi lez û bez werin gel hevdû û yetitiya netewiya xwe pêk binin. Ji bo ku desthilatdaran di nava hewlî-danetî dane ku jê-sale kî din, ji bo Rejhîlata navîn xîz binin. Ji bo wî yekê jî emî wêk jinê Kurd û geşê Kurd dibêjin ku bîla Edî kes jî bo me sînora xêz neke. Emê sînarê wêlatê xwe û azadiya xwe bi telosîna xwe ava bikin.

Bila dest û neyar herkes bizanibe ku, vîna kurd a, hebuna kurd a, nasnama kurd a ji îro pê ve nayê inkartirin. Hewa tune ye ku hêza kurdan cardin were ceribandin. Gelê kurd û pêşengê kurdan sed sale bi sênetî xurt, xwe nîzane tevahiyê cihanê dane ku "Yan jiyaneke azad, yan jî qet!"

Di sed sala 21. de dema netew dewleta qediyaye. Her millet di nava hewldanan da ye ku, dixwaze wêlê xwe demokratîk bin bike. Lê em Kurd, di vî mijarê de bextewarin ku proja me ya netewa demokratîk heye. Di vî modelê de Paradîgmaya demokratîk, ekolojîk û azadîxweziya jinê heye. Ev model naha li Rojava yê Kurdistanê bi pêşengtiya jin a tê honandin. Em dizanin ku ev modela demokratîk ji aliye gelek wêlên cûda cûda ve, ji nêz de tê fêrandin û pêşirandin. Ji bo ku ev model di cihanê de ya herî demokratîk e.

Her gî qas Kurd naha di zindana dil hatibên girtin û li tevahî cihanê baye paraber jî, pêstandinê gelekî mezin derketiye holê. Emê wek jinê Kurd, ciwanê Kurd, gelê Kurd ev dirêxa ku hatîye berovajîkirin, sererast bikin. Emê jiyaneke ehlaqî, politik û bi rangê jinê, bi xemilandîna dayika, bi enerjiya ciwana biafirînin. Ne tenê ji bo gelê Kurd re, em vî jiyaneke azad ji bo gelê Rojhilata navîn tevahîre dixwazin wek "Zana" ku gotiye "Hevî jî serkeftinê bi gîmetî re". Em jî hevî dikin, xîret dikin û tekastin didin. Emê teqez bi ser bikevin. wek gotina Gîyager; "Gî dibe bila bibe, dawîya wî be hempa be".

Necmîye B02

Zindana Xarpêt

15.08.2021

Beitani ANAHTAR
Zindona XARFETE

WÊJÛYA KURDÎ DÎJÎ

Wêjê jî bo hemû netewên am-
raza ku hebûna xwe bi ser
dike. Wêjê xwe û gelê xwe pa-
rastin wêjê, jî dirêjê heya roja
me jî bo gelêkê june kirin
bi destê dagirkeran ve a herî
dibin hedefan de. Jî ber ku
wêjê û berhemên wêjêjî his-
hêst û hebûna netewên
in. Ya ku netewê lîsa
linga digire ziman û
wêjê ye.

Nosîna wêjeyê
kurdî nosîna berî 12
salê derbas dibe. No-
sîna wêjeya kurdî
di Civata Xwedawenda de, gotinên
dengbêjên de, di pêncsa ahmedî
xanêra derbas dibe.

Wêjeya kurdî sert û mercan
gelek dijwarde ava bû û mezin
bû. Sinorên ku dinavbera kur-
dan hati xîskirin, an karkirina
hebûna kurdan û qedexeyên be-
dawî... Desthilatdarên ku ev sinor
xîskirî xwestin kurdî û hebû-
na kurdî dinav tirkî, erebî û fu-
risîde bihelin. Lewra pêşkêti-
na Gand, hûner û wêjeyê bê nar-
ber hat qedexe kirin û asteg-
kirin.

Wekî ku tê zanîn perwerde

kirina zarokan destpêkê di malbatê
de tê dayin. Dinav kurdan de mezin kirin
na zarokan gelek balkêş. Civakê kurd
zarokên xwe bi dengê xwe perwerde
dikin. Ev perwerde kirin ne bi tenê
malbatêve sinora Civakê jî ber
ku ev gotinên he nixarî herparin. Ev
perwerde kirin ne bi ser û bere. Xweza
jî ye, kur û dirêjê. Şev û roj nema
ye ku kal û pîr bebsa
Girok, pend, efsone û k-
wd. bikin. Şev nemane
ku dengbêj bédeng bi-
minin. Afirînerên Civakê
jî, wêjeya kurdî de jî-
dek mezin listine. Bi ta-
tay beti wêjeya devkî de xwedawen-
dan wan şevên dirêjêde zarok pe-
rwerde kirine. Wêjeya devkî de him
kal him jî pîr gotinên xwe bi ca-
at anîne li ser ziman. Gotin dibe
mem û zin, hira û rûvî, ken û girî
heskirin û mirin.

Wêjeya devkî de dewlet di-
nav jiyana xweşayîde bi hemû te-
kûziya xwe berî 12 hezar sabîlî
xerabreyê e li ber Gavane.
Qulîng û rûvî jê ku li ser kevirê
Gikandî hati xîskirin dinav kurdan
de tiştên ku herî baş tê nasîne.
mîrov bi rehetî wan nigaran dika-
re di fableş kurdan de bibîne.

ELAZIĞ KADIN KAPALI G.L.K.
Maklup Okuma Komisyonu
Tarihinde: Ocak 2017

Zawra êrîşên ku bi destê desthilad-
ranve tê kirin destpêkê bi politiqayên
qedexê kirina zimanê kurdî. Ehmedê
Xanê berî 300 sala berhema xwe mem
û zînedê wîho dibêje.

Kurmanç ne pîvê kemolîn
Ema di yekîmê û bê mecalîn
filcimla ne Cahîl û nezarîn
Belkî di Sefîlê û bê xwedanîn
wekî tê zanîn ku kurd herî mek
nezar û Cahîl hatin ditîn wekî nete-
wekî bêkes desthiladê nahelîn kurd
zimanê xwe dibistanon bixwînin
nivîsînê û lêkolînan bikin. Ji berê
heya rojamekî hemerî hemû ge-
şîyên û êrîşên wêjeya kurdî hat
astek sarffektî.

Dema Xaldîjandê gelek wêjeyan
iro jî dinav kurdandê herî bawêrê
zanîn jîyane.

Xaldîjan li Cîzarê û botanê bi
navê xwe dewletek damezirandine.
Dewleta wan heya serdema bedir-
xan paşa ma. Xaldîjan jî fermanê
re wêjeya Cîzarê jî bo xîbê bûna
wêjeya kurdî, jî bo pêxistinê can-
da kurdî û jî bo pêxistinê can-
dinêya zor tekoşiyane wan di ma-
veja fermendarîya xwede gelege
pîrê û korvanserê Gêkirîne û qî-
met dane Gerdê û wêjeya kurdî
di serdema Xaldîjandê, gelek hîm-
mend, wêjenas, zana û lêkolîner de-
rketine holê û xizmetekî mezin
jî zimanê Canda kurdî kirî-
ne ku em ditarin Gerdan jî wan

bi vî awayî binav bikin; Ahî Herîrî,
Sex ehmedê Cîzarî, feqîyê Tejrî, be-
kîr begê erzî, Sex ehmedê Xanê, ehme-
dê mele botî, mîrad Xanê bozdî, Şa
pertewê bakîrî (Dirêka wêjeya kurdî-
feqî husn sajnî - rûpel 363) Gerd jî wan
zanîstan hene ku bandorek mezin
li ser gelê xwe ava kirine ku navê
wan di rojamekê bi minetê ser-
ziman.

Bê jîr nasînê tarîf kirina wê-
jeya kurdî gelek lewaz dimîne. Di
Cemata ehl-i heqqê gelek helbest-
vanên jî hene ku di civata kurdê
nagê nasîn. Yaresanî di sedsala 8. de
di milê Behlîlê mahî-medîne hatîye
ava kirin. Li ser rêya heqîqetêde jara-
sanî bawerîya xwe bi rêya helbest
û muzîkê tîne ziman. Di vî bawerî-
gê û Gerdêde Galakvanên Cîvokê
gê herî xurt jînin. Ew bi rolê
mîsyona xwe ya dinav gelê ehl-i
heqqê pîrozî. Jînen jaresanî di-
derbêgê û Cemate berhemên ku nivî-
sandî bi tembûrê gotine. Yê ku
di nivîsêde aktîf çîh girtî; Lîza
Xanim, Celalê Xanîma Iorîstanî, Xatûn
Doğratî Raxbar, Rîhan Xanîma bî-
rîstanî, Xatûn Zorbenîya Derzî-
nî ye. Wan helbestên xwe bi zo-
ravayî gotînan nivîsandine.

Pîştî Serhildana Şax Seîd
jî bo wêjeya kurdî nîfsek nû
derket. Nivîs karên vî nîfsekê tu car
bi rehetê azad berhemên xwe
ava nekirine. Ew an di zindandê

Bi veavabîna bajar-cîn û dewletê bi derketina Pawanavê, wêje ne tenê ket dibin denetimê ji hev hat hilbijartin ji. Desthilatdarên ji bo bergewerdigê xwe ji nûve fêwe kirin. Ferên ku di rosilata navinde hatî derxistin, xwe we kî xweda dîtin bi gotinên "Ez mezinimî" "Hêz ji min tê pirsîn" ve dîroka mirovan fiyê bi êrişên hovane hat xirakirin. Karan kirin. Her berê xwe da rosilata navîn nîklê xwe li axa kurda, zimanê kurda, hünere kurda, Ganda kurdan, berhem û hebûna kurdan da.

Ehmedê Xanê di mem û zimêde êriş û zilma ku lîser kurda hatî kirin, axa kurda Gawa hatîye fer-Ge kirin bi zimanê helbestî anî-ye ziman

Bifkir 'ereb betla ve gurcan
Kurmançige bûye subhe burcan

Ev rom û 'ecam wan besar in.
Kurmançî hemî li Gor kenar in
Her du terefan qebile, kurmanç
Bo tirê qeza kirine amanc

Ev qulzumê rom û bahrê tacik
Gawa ku di kîşî xurac û tehrîk
Kurmanç dibin bi xwûnê muletê
wan jê ku di kîşî misalê berax

Ji bilê Ehmedê Xanê tistê ku hatî serê kurdan xurçî û nexwasiyê xurwe en dikarin di wêjeya deşkî de bibînin. Ev dalê Zeynîkê. Ew bi deng û gotinên xwe dilê gelê xwe rehet kirî ye. Wî bi dilê xwe her tist dîtî ye. Zewra ew pîrê kurdan ne.

wêjeya deşkî ji nûve şirove kirin, ji bo ku neje ji bîr kirin û bê nasîn. Kêdên gelek mezin hat dayîn.

Li hemberî hemî qedereyan, wêjeyaku rdî dijî û tê nasîn. Êrişên ku lîser nivîskarên kurd heta mirina wan û piş-tî mirina wan ji lîser nav û berhe-mê wan berdewam dikin. Li serî pirtûkxane ya bi navê "Celadet a li Bedirxan" bi destê qayumêve hat girtin. Carekê din hat xwestin na-nah bîrê kurd dinav kurdande lîser

welatê xwe nemine ew û serkeftinên wî neyên bîranîn, û pîrozki-ri.

Nivîskarên kurd kenjê ji bo ni-yîsa kurdi pênûs kiribe destê xwe an hatine îşkence kirin û girtin. an-ji hatine sugun kirin. Mehmet Huz-

î dîbêje "xwedê kesê neke pûna ni-vîskarên kurd." Ez bawerim gelek

rupelên wêjeya kurdi, dibin axêde rîzî bûne. Gelek ji ji wan dema bin-

gavê kirin û girtina nivîskarên û hel-bestvanan de dest danine Gor. Teki-

lya kurdan û wêjeyê bi rîjên cur be cur hertim westine bê birin. Ya ku girînk ewe ku ji xwe wêjeya kur-di dinav gelde bi rîjya gotinê hatî-

ye parastin. Ji hewildanên nivîskar-an wêjeya deşkî lîser rûpelên pirtûk, kuvara hat resandin.

wêje û ziman bêguman hev-dure dibin xwediyê netewa xwe.

Hege zimanê gelekî tûrebe tê wê wateyê ku ew gel ji tûne ye.

an ji welatê biyani bi sefaletî û
 dinav qirizên siyasî û aborîde dest
 avatîne wêjeya kurdî. Celadet Ali
 Bedirxan 15 Gulanê sala 1932'an
 de bi karonîna tipê latîni bî alfabe-
 ya kurdî kovara hawarê derdix. Ha-
 wara kurdî êdî dirîje lîser rûpe-
 lîk kovara hawarê. Gelek nivîs-
 kar û helbestvanên kurdî nivîsê x-
 we wê kovarêde diwêsinin. Hawar
 sinoren ku di navbera kurdan de
 hati xîstî kirin derbas dibe û xwe di
 jî hijîne dostê nivîskar û gelan.

Celadet Ali Bedirxan kovara
 hawarê hejmarê 27'an de wîto di-
 bêje "Ev raj di jîyana kurman-
 con a civakî û edebîde rajê-
 ke tarîxî ye. (prof. kadî gildîm - turt
 tarîxî ve cagm (farsi) eural 333) Bi berde-
 amî jî Bedirxan bangavê li gelan
 ku hinê zîmanê xwe nabe dîke
 zîmanîna zîman rûpeşî dibîne û
 zîmanê xwe dîke. Yê ku bi zîma-
 nê xwe di nivîse wan pîroz dîke
 pesnê wan dîke. Celadet Ali Be-
 dirxan di vî demêde hawarê ku ci-
 het tagbet di jîyana kurdîde
 digiri jî bo xwedî derketîna zîma-
 n, Gerd û wêjeyê nivîsekê jî di
 wê sinê. Di kovara hawarêde ge-
 lek nivîskarên heja nivîs û helbe-
 stên xwe diwêsinin Osman So-
 brî, Çîgoraxwîn, Qedîrcan û goran jî
 wan kesan in. Van nivîskarên di
 dema xwede gelek bîjarên xî-
 rap dît in. Bi hewildana van ni-

nivîskarên, wêjeya kurdî hat as-
 tek serkeftî. Wêjeya kurdî jî xewê
 sîyar kirin. Jî bîlî van nivîskarên
 bêguman gelek nivîskarên kurd he-
 no ku li vî rîjêde ked dane. Pîstî
 kovara hawarê kovarê gelek girînk
 derketin. Bonahî, gelawêj, rojan û hwd.
 hela 1960 gelek kovarên wêjeyî der-
 ketin. Pîstî vî demê jî gelek pî-
 tûkên kurdî derketin. Êdî wêjeya ku-
 rdî bîriqî û di cihunde hat na-
 sin. Bi salên ku herî dawî de
 ketokîna ku jî bo qedexeyên se-
 d sale hate dagîn karonîna zî-
 man û pêşketîna wêjeya kurdîde
 encamên girînk hat standin. Di
 rajamede berhemên gelek xurt
 derdîkevin. Her qîqas gelek jî wan
 berhemên kurdî be jî nivîsandîna
 zîmanê biyani jî gelek in. Wê
 fikrêdema ku nivîskarên kurdî
 dîsanî, bînivîsînî û bîxwînî,
 lê belê tirkî-erebî û forisî û zî-
 manên din di nivîsînî tirsawanê-
 we ku berhemên ku derdixin ne-
 yê xwendin. Kêda ku nivîskar he-
 lbestvan, dengbêj û xwedawen-
 dî welatê kurdan pêwîste ku
 neyê jî bîr kirin. Bi rûpelên ev
 ked neyê nivîsandin. Her qîqas
 xwendîna kurdî dinav civaka
 kurdî ne pêşketîba jî lê belê
 qîqas kurdî bî nivîsandin ew-
 qasî ge bî xwendin. Jî bîlî van
 gelek kal û pîrên kurd bene ku
 folklorê kurdî di mejiyê wande

ELAZIG KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI
 Mardin Çarşını Koruma Kurulu
 Tarihî Eserlerin Korunması

bi nivîstî ge. pêwîste ku ev jî bibe
nivîsandin. Em vê xizîne dizanin li ku
derêje. Hê ev xizîne jî destê mede
necyî pêwîste ku bê lêkolîn kirin,
û bibe nivîsandin. Ji sa jî bo nasîna
nasnameya kurdî, wêje hûner û Ganda
kurdî bi bezarê partîk here ku hevija
xwendîzê ne.

Heger endamê netewekê di der-
heqê Ganda xua, zimor, wêje hûnera
xweda ne serkeftî be, di derheqê
Gand, zimor, wêje, hûnera tu neteweyê
de tu carî serkeftî nabe. Jî bo
ku hewceya mirov barî barî bi nas
nameya xua tax bigere û herîstî
milletê wê geê kurd bi sed so
le di serîde zimor û herîstî
wan qedexeyê lê lihembarî hemû
qedaxeyan di serîde saja jî
ev qand heta riha parastî be
wê jî tro û pêwî jî di bin her
partî û mercandê geê bibe parastin.
Em wê geê kurd mîzetarê
wan kasanin, jên ku wêjejo kur-
di parastî se

Mux jî wogro.

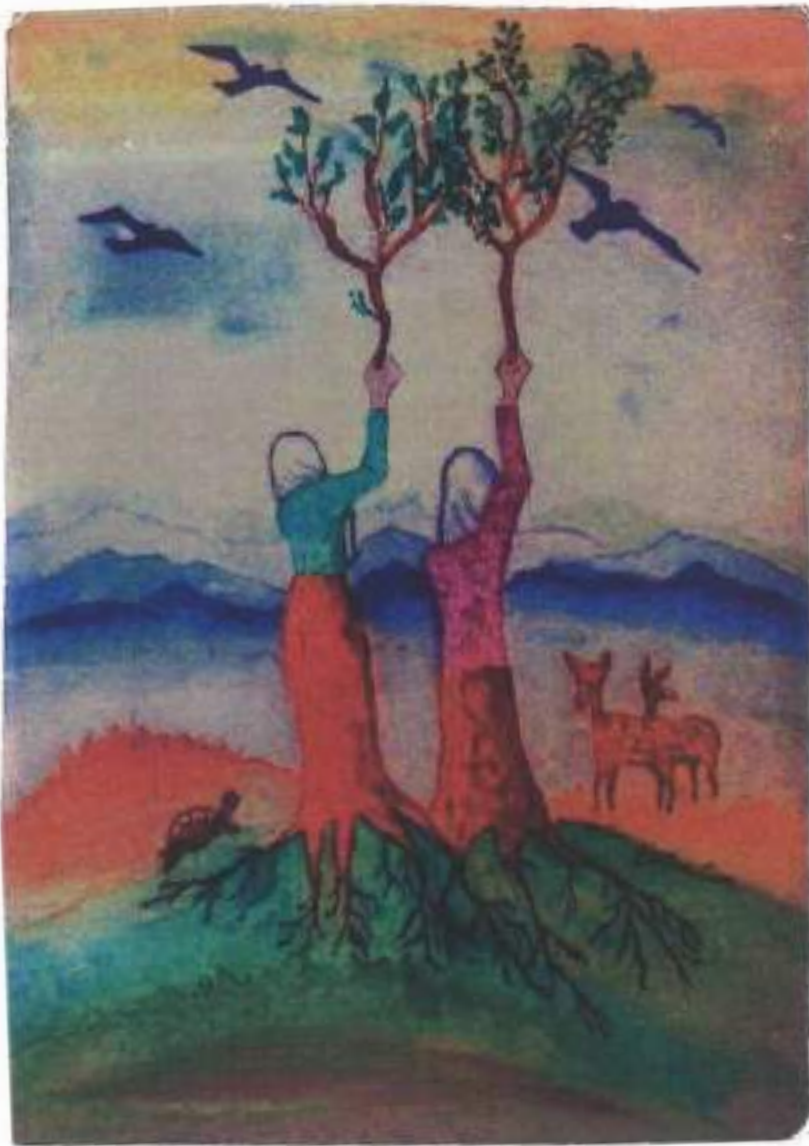
Emine ERKAN

30.07.2021

Peritan ANAHTAR

Parastina Cewherî Giye

Di roja mirovahi ova buyt heta rojane ya îro xwe parastin, her dem hebuya. Ne tenê mirov, ajal, xweza û her waha tevahi zindi xwe di parêzîn. Gava mirov bi xweze diroka xwe parastinê bizane divê mirov bibe dama ne olatikê, di dama neolatikê da teknoljî tunebu, tevahi xweza, mirov û ajal, bi hevne jiyane, ne mirova zîyan daye xwezayê, ne jî xwezayê zîyan daye mirova. Ji ber ku jîr, pêşengtiya civakê dike, di nava xweza û jîrê da têkiliyêkî simbiyotik heye,

Mêrina jîrê di wê demêda li hember xwezayê zindi buye û xweza her tim zindi ditiye ji bo ku jiyana xwe bi domîne, ji xwezayê sîd digire û dest bi condinîyê dike. Bi vê têkiliya bi xweza û axêre di navbera jîr û xweza de rehên jiyana bi hevne têtî girêdan.

Dema mirov lêkolîn dike, mirov dibîne ku parastina cewherî li her derê pêk pêk tê di cîhanê da her tîstê zindî bi awayên cuda xwe di parêzîfî. Mirov di kane li ser vê gelek mînaka bide, bi kurtasî wek mînaka "Gulê" gul di nava xwezayê da tîsteki herî xweşika ber bi gawe bi strî yêrî xwe, xwe di parêze. Eger strîye wê tunebar, ne di kari xweşikbuna xwe bi parêze. Mînaka din kurmê "cil pê" (Cilê) aî hê kû lê dice tifa xwe dike. Ji ber kû tifa wî, bêhn jê tê, mirov nikare nezî bike ew jî bi wî awayî xwe di parêze. Ev her du mînak jî nîsonî me dide. Ku di gardunêda tu tîst bê parastina cewherî nîne.

Em dikarin bejir ku di sed sala 21' min de ên ku herî tã ne talan kirin û bin pê kirin di bin desthilatdariya zilam de jim û xwezayê. Ya yê kemîr ewe ku vîna jinê hatiye xesî kirin. Tundiya herî mezîr li hemberî jinê hatiye kirin. Rêberê gelê Kurd di vê mijarê de gelek tîstên balkêş û girîng anîne ser ziman, her tim di bêje ku hemu zindî hewceye ku parastina xwe ya cewherî bike. Li ser van gotinên Rêbertî û bi wê felsefê îro bi hezaran jinên Kurd li her qadê parastina xwe ya cewherî pêk tînin. Hewceye ku bê zanîna parastina cewherî tînê bi çek yan jî bi fîzîkî nayê kirin. Jin di vê li hember desthilatîya zilam ya li ser hişmendî, beden û nêzîkahiyan zayendî parastina xwe ya cewherî bike, jî bo vê jî divê her hêlê da di nava legerînekî kurdabe û bi vî awayî xwe, xwezaya xwe û civaka xwe li hemberî hişmendîya qirêj ya zilam bi parêze. Bê gumar des desthilatdariya bi hezaran salane li ser jin û xwezayê tê kirin ew qasî sanahî nayê çareser kirin. Ji ber vê yêkê ye ku em dibezir jinê parastina xwe ya cewherî li kudere winda kir divê xilasbûna xwe jî li wê derê bi dest bixe û ev bi salane jin di nava ve tekosînê dane, li hemberî hemu dor û zehmetiyên li ber xwe didin.

Pîştî ku hêzên serdest pêş ketin, jî bo berjewendiyên xwe teknoloji pêş xistin û talan kirina xwezayê dest pê kir. Xweza jî bi şiklekî parastina xwe dike, eger di rojame ya îro de ew qasî, lehî, sewata daristan, erd hej û gela bûna axê hebe û karesatên mezîr sedibin. Miray di kore bi bêje xweza tola xwe jî miravahiye distîne.

Di heman demê de, di nava civakê de xwe parastina cewherî buye wek suce kî, yanî yan ku di xwezîna xwe û civakê li hemberî hemu erîşen curbe cur, bi parêzin jî aliyê hêzên desthilatdar ve tîr dil girtin. Dema em bala xwe didin zindana, avakirana zindanan bi destê zilam hatine avakirin û bi vê avakirinê xwestin ku ên ku xwe diparezin bibin sulamê wan. Lê li hember hemu erîşeyên jî girtî bi gotinê, bi nivîsê, bi jiyana xwe ya kominal, bi tîr û uslûba xwe, bi galakîyên xwe, parastina xwe ya cewherî dikin. Bila bê zanîna ku, jî wan yok jî zindan jî bo jinên sorêşker ne cîhê xulomtiyê ye, di her alî de cîhê xwe parastina cewherîye.

Rastiya jiyane ewe ku cihê mirov lê dijî, bi rêxistin bike û bi
resistîbî bigî. Ji bo vê jî, her tim di nava parastînekî dabê. Mîna Heval
Zilan di qada ciya de, mîna Heval Sema di qada Zindanê de, wekî
Heval Arîrî Mîrkan di qada bajarê de, jî bo parastîna gelê xwe, her yek
ji wan bun mesalek jî agir u di nava dilê neyar de teqiyon û bi
hezaran hevalên wek va hevalan canê xwe, jî bo parastîna gelê xwe fe-
dakirin. Gelê Kurd wan lehengên xwe tu carî jî bir nake. Ji ber
ku va hevala peywîra xwe ya parastîna cewherî, jî bo gelê xwe pêk
anîne û tevlî karwanê şehîdên nemir bûne. Ev jî tê wê wateyê ku
her mirov bi canê, huner, zimên û bîrdariya xwe û rêxistinbûyîna xwe pa-
rastîna xwe ya cewherî pêk bîne.

Tev wan gotinên ku me anîn se zimên, tistekî dardixe halê. A rast ewe
ku, tu zindî bê parastîna cewherî nîkarî jiyona xwe berdewam bikin.

Gelên wek gelê Kurd û tovanî, gelên bin dest, jinên cihanê,
millatên kêm netew û her wekî din, tu carî dest jî xwe, parastî-
nê bernadin, wê care serkeftîna wan, bê gumar wê pêk bê. Em
jî wek jinên Rojhilata navîn di bajîr ku emê dibîr her seft û
mercen de parastîna xwe û welatê xwe bikin.

Slav û Rêzê Şoreşgerî

Şîlon AVAREŞ

Diyariye...

Ev nixandim, jî bo jinên ku parastîna cewherî pêk tînin.

ELAŞIG KARDIN KAPALIÇLIK
Mədəniyyət və Turizm Komissiyonuna
Tasdiqlandıq. İncelendi. 1

Di welatê bîndastandê rewsa dayikan

Dayik wateya jiyane ye.

Ji ber ku helwesta dayika her tim parastina mirov di jiyana
ajalade wê nastiye bi awayekî ber bi qav dibîne. Wê qaxe em
dikanîq bejîq ku hêstâ dayikê cuda ye. Bê guman ew dergûşa xwe jeb
hagva di paşla xwe de hildigire. Di rewsa hayî û tînetiyede wan meziq dibin.
Dixwazin her tim zarokê wan pad û bextiwarbin. Lê dayikên rapilata navin
dikir nakir nikarin ku jiyaneke aram ji zarokên xwera peyda bikin. Dayik
her tim dibejin bila ez binim lê zarokên min hasbin. Di stranên xwe de
dibejin serwane bezi ya dayika bi qurbane. Dayikên apitiye û dayikên semî
bi solayê li kelanandê digirin û aqibeta zarokên xwe dipînsin lê tu
berpîşyar bersiva wan nade. Em wek ciwanên kurd soz didin dayikên
xwe ku emê tekeşinê bigihîjinî armançê. Emê ji dayikên xwe yê
jedaker jinanek bi rîmet di nava apiti û aramîde bi aşînin û digarî
wan bikin. Bila dilê wan rehet be.

Ji dayikên cihanê re

Silav û hürmetên bo dawî

Mîhrîban Sorî.

Zindana xarpetê

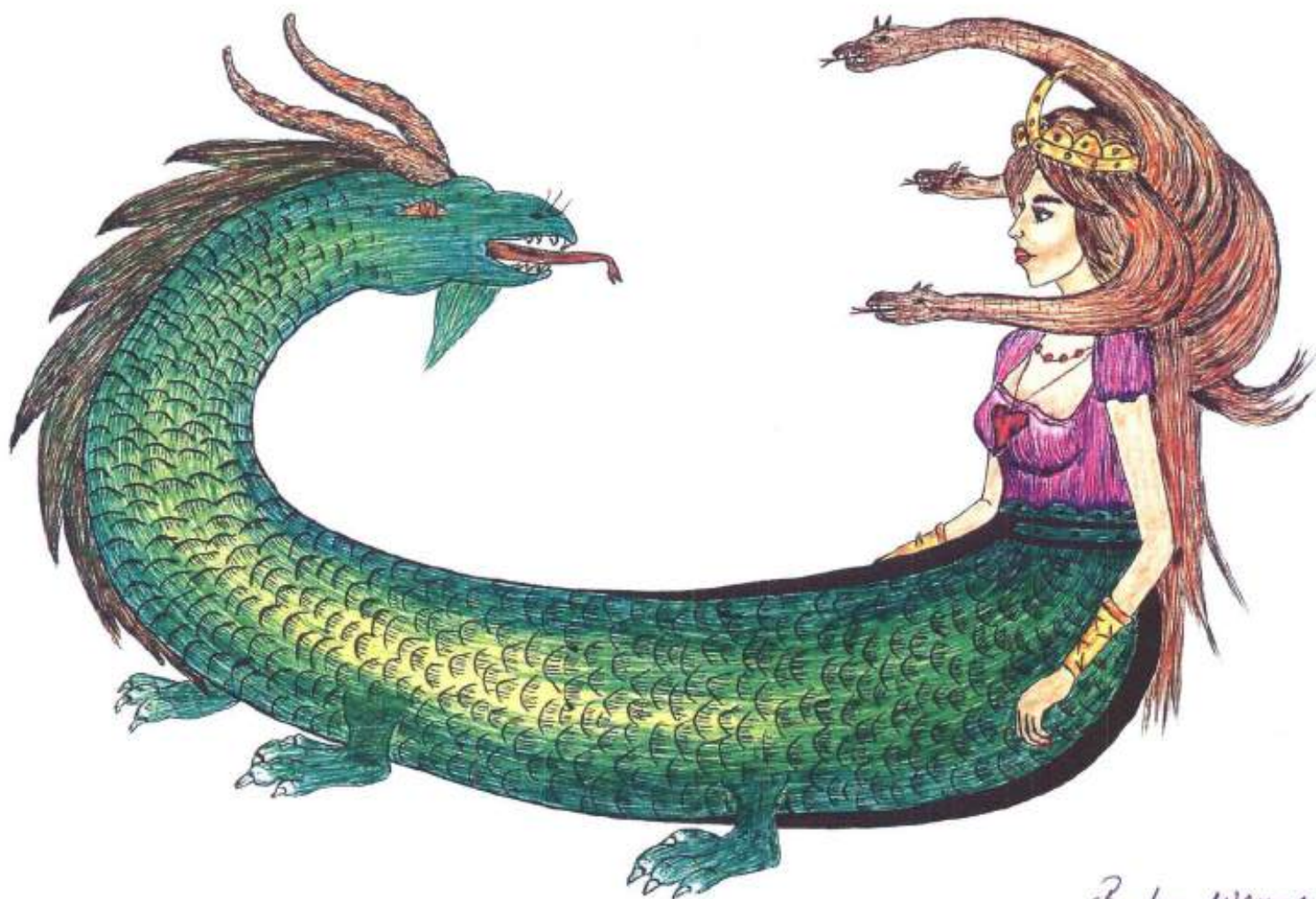
"BİZİM TOPRAKLARDA

ÖNCE KADINLAR UYANIR

SONRA GÜNEŞ DOĞAR

KADINLAR DOĞURUR."

Benitar ANAHTAR
Zindana Xepeté

PERGALÊN PERWERDÊ

Perwerdeya nûjê, sala 1800 de di civaka rajaroyî de xîkîl jirtîye. Di nav perwerdeyan de mijarên çar be çar henin. Perwerdeyên zanistî, civaknasî, derîna, felsefî hwd. Lê bêta vê nivîsede emê pelemperî li ser perwala perwerdeyê bisekinin. Perwerdeya ku em dixwazin û perwerdeya pergala kopitalîzmê emê li hevberîki parve bikin.

Perwerde di demekî direje biye gadên xerêr siyasî. Hemû pergala ji bo bergewerdîjê xwe nezi perwerde dibin. Ji bo vê jî dibistana bîne gadên nakatîyê çînî û zayendî.

Berî her tiştî bi gelemperî perwerde Çi ye?

Ferhengê de wateya perwerde ye; Hevatiyê kirine.

Di perwerdeya nûjê de Perwerde, bi navbeykariya sazîjê termî tê dayîn. Armanî hinkirina pergale ye. Nivîsêr pêz de emê jek bi jek parve bikin.

Di Rêberîjê Kopitalîzmê de Perwerde Gawa ye û Dibistanê de Gawa têz Dayîn?

Zarok heya pênc salî di nav malbatê xwe de têz perwerde kirin. Ewî piştî pênc salî navbeykariya dibistanê vê di nav diwarê honardî de, bi destê mamosteyê ve zarok, ji xweşoya xwe, civaka xwe, çand û sîmanê dayika xwe têz getandî. Di hişmendîya zarokê de perwerdeyek zayendî, ferdperestî, bîzettî têz qewimandî. Mijarên sorwerê nerî bi destê mamosteyê ve têz parve kirin. Perwerdeyê Pergala Kopitalîzmê li ser jiberkirina hatîye damezirandî. Ji bu vê jî dibistanê de perwerdeyê ku têz dayîn xopirt, bi tenê qutari dikin û mîna bi xîkîki mekanîk hemû jûrina jiber dikin. Xopirt, mîna bîdana pewistê ku be tîxîkirin û jûherandî. Paula Frier, Pirtûka xwe ya Pedagojî ya Bîndestê de perwerdeya vî xîkî re "Modela perwerdeya Bankavê" dibaje. Di perwerdeya Bankavê de, Armanî xopirt ji bo bergewerdîjê xwe pasif kirine. Perwerdeyê vî xîkî re emê dikarin du, sê mînakê wîha bibijî.

Mamosta di pozîsyona her mijarê de bi zana ye lê belê xopirt der heqê mijarê de tîxîki nîzane.

Mamaste hemû mijaroz de vebêjer e. Eşqirt bi tere gûtorî dîke. Mamaste ji ba ku pergolên perwerdeyê serweroy eşqirta rêzkari dîke. Eşqirt ji bê lêpirsişî bi rezkar dibe kuwî.

Di hemû cîhanê de perwerdeya ku di vîjotî tîş geblû kirîş Lê belê perwerdeyê di vîjotî pewîste ku ba pîrsyarî kirîş. Lawra perwerdeya ku tîş dayîş, daxwazoy serweroy ne bi eşkere bi weşantî hîsmeydîya zarokoy de tî rêzîtozdîş. Em ji cilêş ku eşqirt li xwe dîke bijerîş, hîstîkêş ku di dibîstanoy de tî listîş, mestekê ku zarok di pêseroye de hîldîbijerê bi awayekî zayezdîtî tî hînkîrîş. Çîrokêş ku bi destê perpale ve tî weşozdîş her tîş zayezdî tîş nivîsozdîş. Zarokoy qîz her dem bi malêve te gîredoy û rolêş dayîkoy tî hînkîrîş. Lê belê zarokêş lawîk bê sînar tevdîşerîş. Di nou jîyone de li ser hemû mijaroy de matîtozîş. Dawiyêş pîrtûkoy de zarokêş lawîk xelastor e, qîz jî hevîya xelastîrdanê ne. Ji bîlî ve rezpîş zayezdî tî hînkîrîş. Komawer luoz îllîçîş, perwerdeyêş wîsa re "mufredotêş weşantî" dibezî. Perwerdeyêş ku bi wî gîltî tîş dayîş zarokêş qîzîk di nou jîyone de paîf kirîş. Li ser vî jî jîrêş femînîst perwerdeyêş wîsa re "serweroy neri" dibezîş. û hemberî zayezdî û çînî tekosîş dîkîş.

Di dawîye de em dikorîş ku bîbezîş pergala perwerdeya kapîtalîzme de armawî mirawoy jî ba pergolêş serdestoy çheydarî bîke û bi vî rêyê berjewendîyêş pîrsîqîneroy tîş parastîş. Mirawêş ku bîndest, perpala serdestoy çîqasî hîndîk bîpîrse, û bîfîkîre jî ba ku serdestoy ewgîs baz e. Dema ku miraw li ser perwerdeya kapîtalîzme lîkîlîş bîke, pelekî nakokî derdîkeve holê. Serdestoy dîxwazîş ku çîvokêş, bê rezp, bê deş, bî çînî û bê lêpirsişî ova bîkîş. Bî kurtasî çîvok bî xwe-zoya xwe tîş bîçettî kirîş...

Bêlê Perwerdeya ku em dîxwazîş Qîye û Gawa ye?
Jî ba ma wateya Perwerde; Bî destpîka jîyone heya dawîya Jîyone bî çerîbozdîrê, pîvazoyê hîbûş, zarobûş û pêşîstîna mirawotîyê ye.

Perwerdeya ku em dîxwazîş perwerdeyek bê pere, zanîstî û herî pîrîş jî bi zimane dayîkê perwerde dîtîne.

Perwerdeyên li ser bîzpeha jiberkirin û mekanîk em nax-
wasîy. Perwerdeya ku em dixwazîy avakirina him hînbîna saporî
him jî hînbîna mamoste ye. Pewistê ku herdu alî jî him
bibe mamoste, him jî bibe saporî Him bibe vebêjer him jî bibe
pêşdar. Parve kirina perwerdeyên de olîyek aktîf, olîyek pasîf
naye qebûl kirîy. Pewistê ku herdu alî jî bejêderên aktîf tevlî
perwerdeyê bibe. Pêşîy b. diwar û b. sînî pewistê ku hêlê were
rakirîy. Perwerdeya ku em dixwazîy Paula Fireine Pirtûka xwe de
olîye zimoy "Perwerdeya diyalog" dibeze. Janî em dikirîy jî ve
re perwerdeyên înteraktîf bibezîy. Em dikirîy perpolo Sanyetozmînk
bidîy. Di dema Sanyetoz de perwerdeyên palîtêknîk hatîye avakirîy.
Li ser temî mîjoroy de perwerde tîy dayîy. Mîjoroy mîjorên tîrast,
weje, çana, werzîyê hwd. her alî de perwerde dikirîy û pêşîy dîyîy.
Wekî ku rojame perwerde, li ser camînêy, jiberkirîy ava nebiye.
Mîjor, her mîjoroy de bî tecrube vê hîy dibe. û pêşîy dîkerê.
Di dewleta Tirkîye jî Modela Sanyetoz mînok partîye. Di dema
Ataturk hatîye domesîronakîy. Lê belê naye Perwerdeya Palî-
teknîk hatîye pêhertîy û naye ve biye "Enstîtuya Gundoy"
Armanca woy jî mîno koperatîta perwerde dayîne Lê belê
perpolo perwerdeya Tirkîye li ser bîzpeftîne hatîye avakîy.
Heta ku rojame îroyîy jî he berdewom dîke. Di serî de
zarokên pêşîy kurd perwerdeyên bî sî sîkîlî hatîne power-
de kirîy heya rojame îroyîy. Lê belê bî tekosîna
zimoy di sala 2000 'oy gunde dewleta tirkîye mecbur moy
û bî soakîrîna qayîna, desturê vekîrîna qursên zimorê kurdî
hat dayîy. Di woy dema Enstîtuya zimorê kurdî jî ba wêyoy
û hînkîrîna perwerdeya li ser zimorê kurdî xebate xwe dime-
fardîy. Di heremê jî sazîyêy kurdoy jî ba perwerdeyên zarok-
ên kurd gres û dibîstanên kurdî vekîrîy. Ji woy gres a za-
rokîstoy û bî destê rejîma îronê ve mamoste ferzêt kemoyper
hatîbî idon kirîy li ser naye wî dibîstanên kurdî em dikirîy
mînok bidîy.

Pîzîtê hêla tekosîna zimorê kurdî di 3 bajarên kurdoy
zarîyepetoy de bazo wêjeyê kurdî hate vekîy. Lê belê di fermî-
yetê de ne ku wêjeyê kurdî, bî naye "LADGÊN KAPALI ÇIK."
50y vekîy.

Di vax bêsor de xebatên tez bi kurdi gebûl nedikirin û ev nezakati hîn j. berdewam dika. Alîkî de dibezin "me boza kurdi vekirîye" di oljê diq de zimorê kurdi dibistana de perwerdeyên fermî de noyê gebûl kirin. Wek zimorê bîyori "dersên hilbîyori" tê gebûl kirin. Nakokiyên dinê; Dibêz "zimorê kurdi hejê" lê alîkî diq j. di alfabeya kurdi de tîpên "X, W, Q" di sazîyê, fermî de qedexe ye. Heya zimorê kurdi di fermiyetê de noyê gebûl kirin wê zimorê kurdi û zaroveye wî wîq da bibe!

Zimorê pelên bîndest, bi dexte dewletên netew di fermiyetên noyê gebûl kirin, ercama wî de jî li cîhorê du hefta carekî zimorê nek winda dibe J. ba astêrjêyê pêtî zimorê dayikê li hemû cîhorê de di her dibistana de perwerde zimorê dayikê bê pere û zoriyê were dayîn. Ev mafêy hemû pelên e. Wekê bi potîne pêsîya "Her gîhal ser kaka xwe çîy dibe!" mirov jî bi zimorê dayika xwe çîy bide. Êm bawer dikin ku hemû cîhorê de pelên bîndest bi zimorê dayika xwe re perwerde bibin û li ser zimorê xwe çîy bibin!

J. ba mamosteyê, yekem;
Dayikêy Aşîti re..

Miyagîy ÖZATIZ

ELAZIĞ KÜLTÜR İÇİŞİLERİ VE
MILLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI
Taraftandan İncelemeli - 1

XAGEPIRS

T H R Ê B E N D A N I N
R I M P E A R I Y E A B
E N A K M R V Z E L D E
B I S M E K E R D I N R
S I N S E W H G E I M F
U J E Î A H G D I L B A
P M Ê M J I N E A H U N
I N R E Z B E R R D G D
I E M A N A F I R I A A
S N A G G E L A W E J R

RÊBENDAN
RESEMI
ADAR

AUREL
GULAN
PUSPER

KEWGER
SERMAWET
BERFANDAR

Gêkirina Xagepîrsê

Di nav tîpên tevlî hevde navên 12 mehin heye
Derê hunê wan bibînin Pîstî ku we tevlî dixist
tîpên ku di navê hevdekek hebbestinêk jine...
SERKEFTIN

01.08.2021

Berita ANAHAR